

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-годиш.
60 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента вносятся на
всичко 1-во число от ме-
сяца. — Винаги предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За в. сантиметр 2/50
лв. за годишна, вестник,
некролог 1/50 лв. за едно
публикуване; базисен, ре-
шетен, некролог и прото-
кол по 1/50 лв.; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко по се отнася до
гестина се адресира: до
„Търговско-Промислената За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

ТЕКСТИЛЪ АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

ВАРНА,

на най-износни цѣни

ПРѢДЛАГА:

ПЛАТНА български бѣлени и небѣлени
ОКСФОРДИ и МАТЕРИИ ВСИЧКИ ВИДОВЕ

Производство на собственитѣ му тъкачни фабрики въ Варна.

Телефонъ № 332
За телегр. „Текстиль“

Единъ голѣмъ въпросъ.

Единъ столиченъ вѣстникъ, който съ писането си и съ алармирането на захарния въпросъ, сѣдѣ една малка пауза, вадимъ умоу, автоматично се повърна на схитата тема съ следната:

„Бѣлѣжни на деня“:

„Единъ голѣмъ въпросъ“.

Това е въпроса за споразумението на захарните фабрики и цѣклопроизводители, за сключване договори между единитѣ и другитѣ за застъпването на цѣния. Врѣмето е злато, то мѣти, не чака; още 15—20 дни и всичко е изгубено! Неопитното богатство е изгубено за държавата, за земледѣлците, за работниците, за индустриалитѣ! Уни! за всички, че и за индустриалитѣ!...

Народния прѣдставител П. Г. Петровъ, членъ и отъ Висшия Стопански съветъ, тоже много късно дойде, също, да каже, че е рѣшително противъ митата за пеноса. Той не вѣрва, че прѣмахването имъ ще повдигне окжотията. Но вѣрва, че тия мита ще възвѣтатъ националното производство. И твърди, че вносите мита могат да служатъ само като регулаторъ на вънршнечалбитѣ.

А като минава на така нарѣчения захаренъ въпросъ, ето що казва:

„Цѣната на захарта е повишена значително отъ чужбина и ако я внесемъ ще бъде по-скъпа 3—4 лв. на кг. Тал е причината, че нѣма внос на захаръ (ж. н.).

Фабрикантитѣ на захаръ у насъ се стремятъ да за-

ставятъ финансовъ мръ да не прилага закона за митото върху захарта, за да се запазятъ отъ всички конкуренция отъ чужбина цѣната на захарта спадне (ж. н.).

„Авъ съмъ противъ износното мито на захарта, защото излизатъ отъ нашето производство при това мито не би могълъ да се внесе, защото нашата захаръ на международното тържище ще се яви по-скъпа“ (ж. н.).

Въ приетията, ако не и въ заинтересованото си вѣтжане: щото правителството по захарния въпросъ да постави окжото така, както постави съ ограничението на спекуляцията съ валутата, вѣтжника, за който е думата и и който не едѣтъ се оправна и съ това, що се пише въ дѣния вѣстникъ, съ прикрито узобление бѣше ни въврѣтъ въ очитѣ, че като съобщаваме истинскитѣ цѣни на захарта въ отстранство и като твърдимъ, че министра на финанситѣ се е само изложилъ съ вносите и вотирането на закона за износното мито на захарта, защото, по причина на окжотъ цѣни въ отстранство нече му се удаде случай да го приложи, но отъ друга страна — иде се повредил на отношенията между фабрикантитѣ и цѣклопроизводителитѣ; че, сѣдѣвателно, ще се твърди много повреди на производството на захарта, повтариме, тоя вѣстникъ едѣ не ни обвини въ съзнателно заблуждаване на обществото. Самъ той сѣдѣваше да печата комуниката отъ quasi-ржко-

водителитѣ на именувания Цѣклопроизводителски Съюзъ и да наограждатъ, и да уалобява обществото въ кампанията противъ фабрикантитѣ.

Не само това. Той бѣ почналъ да се нертира отъ това, че министра на финанситѣ не реагира, че не е достатъчно отрогъ прѣдъ фабрикантитѣ, че законътъ хлабово се държи къмъ фабрикантитѣ, а цѣклопроизводителитѣ съ недостатъчно наложителни съ своитѣ искания. Той почна, между това, нѣкакъ натригати да насѣква и ако не явно да прѣпорѣчва, поне мѣлчливо да подготви окжването на отношенията и прѣговоритѣ между фабрикантитѣ и министра на финанситѣ, отъ една страна и между фабрикантитѣ и цѣклопроизводителитѣ — отъ друга. На окжосанитѣ отношения и прѣговори съ едната и другата страна, той грѣмко бѣ аплодиралъ, грѣмко бѣ го поздравилъ. Самоизлудата на тоя вѣстникъ отиде до степенъ, да се прѣпиопли отъ убѣждението, че фабрикантитѣ ще капитулиратъ и ще приематъ всичко, каквото се искава отъ тѣхъ — ще намалятъ цѣната на захарта, безъ въѣкава калколадия до тамъ, до кѣдѣто добрата воля на вѣтжанкарскитѣ писачи имъ позволява и ще се съгласятъ да плащатъ за цѣклото не по 800, но и по 1000, а по 1200 лева, както благоволяватъ да отсѣпватъ задкозисно инспириранитѣ quasi ржководници на цѣклопроизводителитѣ. Съ една дума ще турятъ въ шине положението на фабрикантитѣ и ще трѣгне къмъ равнотежъ всичко, каквото до сега посѣднитѣ съ-

сѣбрали или съградили.

Но когато тоя вѣстникъ и другитѣ инспирирани видѣха, че бравата имъ удари въ гранитенъ камъкъ, че фабрикантитѣ непоколебимо стоятъ на едно право становище по защитата и уредбата на своитѣ разбрани окжии интереси; когато видѣха, че захарното производство въ отстраната ни е вече застрашено до толкова, че идната година и двойни цѣни отъ днешнитѣ да се плащатъ, захаръ нече нма; когато видѣха, че захарната ни индустрия е на пътъ да се веднага и изцѣло разори, че никакви бѣдѣщи пѣвненски и др. фабрики не могатъ да я опасятъ, надаратъ вѣтъ, издаватъ плачъ и окване:

„Неопитното ни богатство е изгубено за държавата. Изгубено е за работниците! Изгубено е за индустриалитѣ! И нѣщо повече: „Ние сме противъ износното мито на захарта, защото излизатъ на захарта — т. е. онова количество, което внася чужди пари въ отстраната и насѣрдава производството — не може да се внесе, защото нашата захаръ на чуждия пазаръ ще се яви по-скъпа!“ — вѣпатъ, колкото имъ гласъ държи.

Всичко това е поврѣщане една крачка навадъ, а то е и такава, което поставя министра на финанситѣ въ едно съвѣмъ трудно положение, което, просто на просто, го излага безъ да принесе нѣкаква полза, било за държавата, било за фабрикантитѣ, било за производителитѣ.

Захарния въпросъ трѣбна да се остави овозможенъ отъ въѣкакви външни намѣри на вѣтжанкари и алармисти — да си го уреждатъ фабрикантитѣ и цѣклопроизводителитѣ по диктовката, изключително, на тѣхнитѣ интереси, безъ въѣко посредничеството на разни съюзи и съюзни ръководители и безъ мѣтания и оказанията на вѣтжанкаритѣ, особено отъ вѣтжанкаритѣ, които отъ въѣдуга долаватъ фактитѣ и облонаватъ и по настроение ги критикуватъ.

Когато въ една коя и да било държава се гради индустрия, за нея — какъ да се урегулира търговията ѝ, какъ да се подобри производството ѝ, какъ да бѣде общополезна и т. н. — могатъ да говорятъ и пишатъ само компетентни хора и да пишатъ: какъ по добръ да се гради, а не какъ по лесно да се събери. Прибръзания, необмислена законъ за вноското мито на захарта е единъ съ прѣднамѣреностъ приготвенъ инструментъ за събаряне на захарната индустрия. Съ него не съ он послужили още, прѣдвидъ, че въ отстранство

захарта е по-скѣпа отъ нашата; но тоя инструментъ се задържа като плашило, за въѣка евентуалностъ. Добръ, ами фабрикантитѣ иматъ това прѣдвидъ и се пазятъ да турятъ главата си на дрѣвника. Тѣ не контратитѣ цѣкло и, наглежда, отъ страха отъ закова, нече произвеждатъ захаръ въ токупата година, може би, да дадѣтъ цѣлна възможностъ на враговетѣ си да видятъ плодотѣ на своитѣ злосторства, а на земледѣлцитѣ цѣклопроизводителитѣ и на населението консуматоръ, че съ борба чрѣвъ насѣква не отъ вѣнка само пакости се добиватъ — съ такава борба разорение, а не повдигане на отстраната се постига.

Днеска тѣмко е врѣмето, когато посѣва на цѣклото трѣбна да е въ разгара си. Но знакове даже нѣма, че посѣва е почнатъ; и знакове нѣма да се знае, отъ кога ще почне тоя, защото до тоя денъ, когато пишѣмъ тия редове, още нѣма обявено, че цѣни на цѣклопроизводители и отъ дѣлѣтѣ страни въсприети и че контракти се сключватъ — цѣклопроизводителитѣ се държатъ и не ототжватъ отъ високитѣ цѣни на цѣклото, а фабрикантитѣ се резервиратъ отъ да си турятъ самоволно главитѣ на дрѣвника.

Сигурно, идната година ще се консумира захаръ съ опрѣдѣлен цѣни отъ спекулантитѣ, понеже съ мусками ще се продава, внасятъ се отъ отстранство.

Псида.

За Висшия стопански съветъ.

Слѣдъ 9 юни миналата година изпѣкнаха редъ болни въпроси и крещаци стопански, икономически и финансови нужди, че финансовия министъръ не можеше да се справи съ тѣхъ при помощта, която бѣха му дали неговитѣ заварени синекурни служби, оплелени въ една мръжа отъ безпринципности и беззакония, каквито тѣ бѣ вършила за да угажда на сатрапството и грабливостта на дружбашкото народовластие.

За да се справи съ тия болни въпроси и крещаци нужди финансовия министъръ прибѣгна къмъ помощта и ослугитѣ на единъ съвършено новъ и пѣлѣзалъ отъ хора на теорията и практиката институтъ, въ който се привѣкнаха личности познати като боравили въ политико-икономическата наука и въ стопанско-икономическия и финансовъ животъ дълги години.

На тоя институт се даде името *Институт стопански съвет*, съставен от 6 лица, както казахме, на науката и практиката и се покани да играе ролята на съветник на респективните министри, на които дѣйствието е въ съприкосновение съ стопанския, икономически и финансов живот на страната и членовете му, въ отделни случаи, да служат като експерти по въпроси, които изискват разрешението си съ по-специални познания и техническа вѣщина.

Ролата, която играе от създаването си до сега Висшия стопански съвет по уредбата на вносите и вносни мита, по уредбата на много лоши страни въ данъчните облагания, въ смѣтчане на силата по прилагането закона за гербовия налог и по много други въпроси, а особено въ разрешаването голѣмния въпрос за валутата по единичния отъ тоя съветъ изнамѣренъ най-ефикасенъ начинъ, нѣтъна пълната необходимостъ отъ неговото съществуване, а и отъ неговото стабилизиране и поставяне за винаги като институтъ не само въ ролата на съветникъ и експертъ, а и като институтъ, който да разрешава много въпроси съ самостоятелна инициатива, като втора инстанция на онова, което разнитъ дружества и съюзи, а също и търговските камари, отъ сѣдението на живота, въ качеството си на плаватели на интереситъ на стопанските и икономически съсловия, а, за камаритъ, и въ качеството си на съветници на респективните министри, отъ които изхождатъ всички полезни и вѣрди мѣроприятия, сѣ обсъждаха и рѣшавали. Или, като арбитръ, навиканъ отъ държавата и народнитъ и съсловно-общественитъ маси да съгласува интереситъ на първата и вторитъ съ правдата.

Това е така. Висшия стопански съветъ трѣбва да се опредѣли и обособи по законодателенъ редъ и да се стабилизира като институтъ съ самостоятелна инициатива и да играе ролата на надзирател на търговските камари и надъ съсловно-общественитъ организации по стопанските, икономическите и финансовитъ въпроси, съ които да се тѣ занимава и да стои като арбитръ между разнитъ министерства и носящитъ дѣятелнитъ повинности, а също и между стопанскитъ и финансово-икономическитъ и промишлени съсловия, когато извѣстни мѣроприятия на държавата имъ тежатъ или имъ спѣватъ стопанското и икономическо развитие и влошаватъ живота и дѣйствието имъ.

И тоя стабилитетъ, както и съвършенната вѣщина и компетентностъ, същевременно и безусловната независимостъ въ извършването на всичко, каквото отъ Висшия стопански съветъ се поиска, може да се придобие само чрезъ единъ по-голямъ и по-добъръ подборъ контингентъ отъ свободни, независими учени и практики, отъ личности, които ще занесатъ въ него умъ, знание отъ теории и практика, вѣщина и неупорна компетентностъ за работата, която има да върши. Тѣ могатъ да бъдатъ професори, голѣми чиновници на държавна, обществена и частна служба, банкери, търговци, индустриалци, занаятчи и земеделци, съ привити достойнства по повинамата и компетентността си; но тѣ трѣбва да се държатъ изпомежду отъ дѣлнитъ лица независими отъ егостичнитъ свои и професионално-съсловнитъ интереси, отъ влиянието на професионалнитъ организации и като такава да се поставя въ него — не и като членове на тѣ или оная група, не и като представители на тоя или

ония съюзъ, на това или онова учреждение държавно, обществено или какво и да е; не и като представители на това или онова професионално дѣство.

Резолюция II на XXIX-тата сесия на Варненската търговска камара възстава противъ сегашния съставъ на Висшия стопански съветъ — иска увеличението му съ още членове. Само по себе си това не е бѣда. Напротивъ, добръ е, умѣстно е, за поддръжане е. Добъръ, но тѣ иска състава да се нареди или подреди, горѣ-долу, така: лица назначени отъ министъра на финанситъ; лица назначени отъ министритъ на министерствата, които иматъ по-малко или по-големо общо съ стопанското, икономическото и финансовото положение въ страната, които по много такива въпроси се намиратъ въ контактъ съ стопанскитъ и икономическитъ съсловия по служба и мѣроприятия; отъ лица дадени отъ разнитъ съюзи, на примѣръ, Български индустриаленъ съюзъ, съюза на Агд. Д-во, Български търговски съюзъ и пр.; — отъ Икономическото дѣство и т. н. и, като напанагонъ — и отъ търговскитъ камари — не отъ една, че най-подготвени и най компетентни, а отъ всѣка една отъ тѣхъ по-отдѣлно по едно или повече лица.

Мисеръ има нѣкой да не знае, че отъ така вербуванитъ представители, за които и да било институтъ, само случайно могатъ да попаднатъ лица за избрании съ изискванитъ се достойнства, а обикновено избиратъ се посредственици, да не кажемъ парвенюта, които не занесатъ отъ собствения си умъ, отъ самостоятелнитъ си разбирания на вѣщата и отъ почтеността въ изпълнението на дългитъ си, а отъ страничнитъ подпушквания на егостичнитъ интереси и отъ поведението на професионалния егостимъ. На примѣръ, единъ занаятчия отъ Табаковата школа никога нѣма да отстъпи отъ гледищата на Табаковия Съюзъ, и ще иска, и само ще иска пари, облаги, всичко ще иска, но само за занаятчинтъ. За другитъ съсловия нече позволя нищо да се иска и да се даде. Тѣ занаятчи не се пращатъ въ подобни мѣста, освѣн да проявятъ професионалния си егостимъ и фанатизмъ или да имъ се направятъ мили очи, ако и некадърници.

Ние имаме прѣвидъ Варненската търговска камара какъ прави подбора си на лицата, които изпраща за представители и имаме прѣвидъ, именно случая, когато за конгреса на камаритъ въ Русе и за посѣщението въ Букурещката изложба отъ избрании отъ сесията членъ Колю Хр. Конкилевъ, човѣкъ индустриалецъ раг excellence и съ виеше търговеко образование и прѣдпочете Г. Серафимовъ, варненски занаятчия, фурнаджия, защото... билъ богатъ и хатърлия; който въ избирането на хората да я прѣдставяватъ, кадето и и да било и когато и да било, търенъ лицата да имъ се направятъ хатѣра, или на които билъ реда да взематъ нѣкой и друга пара, или такива, които, като по-бѣдни, да могатъ да видятъ полза отъ членството си. Факта, че бюрото и се прѣдставява отъ К. Геневъ и сѣция Г. Серафимовъ, защото ония, които по достоинства могатъ да бъдатъ на тѣхното мѣсто нѣматъ съзнанието, че за добрихъ и полезнитъ дѣла могатъ по-нѣкога да се жертвава и личното спокойствие, да се жертвава нѣщо и отъ материалнитъ интереси, говори, че, покрайней-мѣри, Варненската търговска камара би проводила, и въ Висшия стопански съветъ лица, фигуранти, колкото да взематъ не

нѣкой и друга парича за дѣмската си пѣ (ако не излизатъ че сѣ дѣмски велевули, които да изплащаватъ камарата и по други начини).

Въ търговскитъ камари, отъ нѣколко години насамъ и за членствата въ камаритъ се водятъ борби на партизанска почва. Дерадето въ телеграмата си прѣди двѣ години доказа това. Въ камаритъ попадатъ въ грамадното си болшинство хора, които на двѣ добчета пѣва не могатъ да разделятъ. Тѣя, които случайно попадатъ въ камарния съставъ и би могли да се проявятъ въ нѣщо и при обсъждане на виеши стопански въпроси, се изолиратъ и игнориратъ. Видѣте отъ примѣра съ конгресната делегация въ Русе и въ Букурещъ. Нека припомнимъ и другъ примѣръ: въ Търново подложало да се изпрати лице отъ страна на камарата въ западнитъ панаири — Лайпцигъ, Вiena и др. Членове на камарата въ Търново сѣ г. г. Архитектъ Г. Козаровъ и ангросиета търговецъ Хамамовъ — и двамата новоче компетентни отъ самото бюро на камарата да избератъ и посочатъ такава лице. Тѣ бѣха изолирани и игнорирани, а посоченъ се лице, угодно на бюрото да посочи кой да се изпрати отъ Търново по панаиритъ. Посоченъ бѣ човѣкъ, който ще иде и ще дойде, но нищо нече види, защото не се търсатъ хора за работа, а работа за хора. Сѣщитъ Козаровъ и Хамамовъ, по тоя сѣция редъ, уви! по тоя сѣция пѣтъ, по сѣщитъ чувства и смѣтки бѣха изолирани и игнорирани и при камарното прѣдставителство на чирашкитъ мѣсти и раздаване на свидѣтелствата.

Така инертността на камаритъ прѣдставява пълна безпомощностъ на висшитъ дѣян и задачи на В. ст. съв. Нѣкой могатъ да дѣятъ съвѣтъ случайно цѣлтъ на просветенитъ и умнитъ си хора, но нѣкой — болшинството — ще пратятъ посредственици, да не кажемъ парвенюта, които ще съставляватъ за нищо не годенъ баластъ.

Финансовото министерство и другитъ министерства знаятъ по кои и какви въпроси имъ сѣ потребни вѣщи съ теоретични и практични познания хора, тѣ сами да си ги избератъ и назначатъ, но не като представители на това или онова учреждение, на тоя или оня съюзъ, на това или онова професионално или научно дружество, а на право, като хора на науката, на практиката и на вѣщината — и като работници за благото на цѣлата страна. Тѣя хора, по брой могатъ да бъдатъ 20—30—40, да бъдатъ и „автономни“, но да знае, че прѣдставяватъ умѣтъ, знанието и вѣщината по всички въпроси и да насочватъ стопанска България въ нѣжта на изсилването, въ нѣжта на прогреса, та ако и да не сѣ прѣдставители на камари, на съюзи, на дружества и пр. Така подобрнитъ — по достоинства, вѣщини и умъ, ще сѣ прѣдставители на народа, избрани отъ цѣлта му, но ще работятъ като добри българя — чисто, съвѣстно, прѣдданно; ще работятъ не като сбирница, а като отборъ умни, учени, вѣщи, способни и достойни ратетали за народнитъ сѣдбини и за благото на страната — не за сепаративнитъ интереси на това и онова съсловие, не и подъ влиянието на тѣя и оная организация, а по повелението на съвѣстата пѣ.

Тарифирането на вноснитъ стоки.

Последнитъ решения.

Експертната комисия при министерството на финанситъ е ввела сѣщитъ рѣшения по тарифирането на стокитъ: Кутинъ автокареки отъ дървенъ талашъ, небалансани, вѣрчето

по-леко отъ $\frac{1}{2}$ кгр., да се облагатъ по ст. 227 буква а п. 2 съ 200 лв. %. Фигури и етажетки отъ порцеланъ, повла-теп, съ контрирани въ тѣхъ часовници — по ст. 275 буква а плюсъ 50% съ 600 лв. %. Камфоръ на правоѣгълни плочки отъ по 100 грама всѣка една — по ст. 139 съ 100 лв. %. По ст. 198 буква а съ 400 лв. % ще се облага само оня камфоръ, който е формуванъ на питки или други форми съ тегло на всѣка една до 10 грама включително. Отпадѣци отъ чай, формувани на малки блокчета, опаковани всѣко едно въ хартия — по ст. 71 буква б съ 200 лв. %.

Кърпи отъ небѣленъ памученъ платъ, оформени съ шарки отъ таканъта — по ст. 365 буква б съ 300 лв. %. Пандеаки копринени — да се облагатъ съ допълнително мито по п. 23 отъ списѣка на стокитъ, облагаеми съ добавѣно мито съ 20 лв. 1 кгр., понеже сѣ пасмантерийни изделия. Колела жѣлзани за автомобили — по ст. 537 съ 200 лв. %. Лѣкове жѣлзани за трюни — по ст. 449 споредъ обработката и теглото на едно парче. Препаратитъ: Jasmijn, Ambreine, Aurantjol, Lilafleur, Lilas blanc extra, Italia pur и Dianthine — по ст. 37 буква б съ 45 лв. 1 кгр., а Violette 1200, Mueget fleurs и chypre по ст. 175 буква а съ 80 лв. кгр. Мастилинитъ отъ пресовано стѣкло съ шифовани устия — по ст. 289 буква б съ 200 лв. %. Пепелини порцеланови — по ст. 275 буква а съ 400 лв. %. Радиатори за парно отопление — по материала и направата си, Шайки — фасони отъ панама, безъ пандели — по ст. 403 буква б п. 1 съ 2 лв. 1 брой. Прѣжда памучна, по-дебела отъ 1 м. м., състоаща се отъ нѣколко едножични жички — по ст. 357 буква а съ 100 лв. %. По ст. 357 ще се облагатъ само ония по-дебели отъ 1 м. м. прѣжди, които сѣ приготвени по начина на концитъ т. е., които сѣ усукани отъ нѣколко две или многожични жички.

Възглавиници, окроени отъ лененъ платъ, бродирани съ металчески жичи и копринени по ст. 386а 395 съ 508 лв. 1 кгр. Перхидролъ по ст. 198 буква а съ 400 лв. %. За перхидролъ ще се счита само оная окисженирана вода, която съдържа не по-малко отъ 100% водороденъ двуокисъ. Съдържатата по-малко отъ 100% водороденъ двуокисъ вода не се счита като обикновена окисженирана (хидрогенитумъ пероксидатумъ) и ще се облага по ст. 199 или 198 споредъ голѣмината на стѣклата, въ които се внася. Терпиниолъ — по ст. 198. Плодове анаисови, консервирани чрезъ херметическо затваряне, безъ подправка на захаръ — по ст. 68/134 съ 144 лв. %. Стѣпца за бръснари на малки калѣчета по ст. 175 буква б съ 40 лв. 1 кгр. Асфалтъ, смѣсенъ съ повече отъ 10% минерални вещества — по ст. 148 съ 10 лв. %. Смѣсени съ по-малко отъ 10% минерални вещества асфалтъ ще се облага по ст. 147 съ 6 лв. %. Журнали модни на брошури съ печатанъ на чуждъ езикъ текстъ — по ст. 300 буква а п. 1 съ 20 лв. %. Албуми за иллюстрирани карти, състоящи се отъ картонени листъ, навѣрвени на памучни нишурове съ по едно копринено писмолче отъ двата края — по ст. 297 буква б съ 400 лв. %. Коприната е оставена безъ значение, съгласно чл. 17 отъ Закона за митнишката тарифа на вноснитъ стоки. Иригатори стѣклени съ шифовани краища — по ст. 289 буква б съ 200 лв. %. Спринцовки за инжекции отъ стѣкло и месингъ — по ст. 479. Сѣдове отъ жѣлзено тенеке съ съдържане до 1 кгр. херметически

ватворени, съдържани дървено масло — безъ мито, като артикули безъ търговска стойностъ. Спиджери жѣлзени, почистени, съ по една халка въ крайщата — по ст. 449. Чесала за добѣтъкъ, отъ жѣлзена ламарина, лакирани съ безвѣтентъ лакъ — по ст. 446 буква б споредъ теглото на едно парче. Шайки (каска) за пожарникари отъ обикновени материали — по ст. 407 буква б съ 7 лв. кгр.

Къси съобщения.

Морганъ, американски банкѣръ, е пристигналъ въ Атина за да води прѣговори съ правителството и прѣдѣдателя на комисарията за единъ заемъ на грѣцката народна банка.

Шведското правителство е рѣшило да замѣни книжнитъ пари съ звонкови монети. Иносна звонковитъ монети се удобрѣва само отъ Народната банка. Министъра на финанситъ, прѣзъ вѣрме на дебатитъ въ парламента, заяви, че правителството ще направи всичко да внесе колкото се може повече златни пари въ Швеция.

Отъ Москва явяватъ, че въ Киргизскитъ степи сѣ намиратъ нови рудници съ злато и че съ тѣя изнамѣрени рудници златото въ Россия се е уголѣмило 7 пѣти повече отъ до сега.

Отъ Букурещъ съобщаватъ, че тамъ е заловенъ френски банкѣръ Симонъ, който прѣди вѣколко вѣрме избѣга отъ Парижъ и който се прѣсѣдава за ограбване 20 милиона франка.

Отъ Вашингтонъ съобщаватъ, че генералъ Девосъ, прѣдѣдатель на експертната комисия е прѣдложенъ за кандидатъ прѣседател на Американската република отъ страна на националнитъ републиканци.

По извѣстия отъ Нюйоркъ отъ всички страни въ Европа се внасятъ голѣми суми пари, които по-отдѣлно, за сигурностъ, се плевиратъ въ американскитъ банки.

По извѣстия отъ Берлинъ, Хенри Фордъ е подписалъ контрактъ съ берлинската фирма Бергеръ Айзенъ за конструиране Фордовия автомобилъ въ Германия. Фордъ възнамѣрява да завладѣе пѣлви европейски автомобиленъ пазаръ.

Рѣшено е в Босфора и Дарданелитъ да се оставятъ отворени за международнитъ съобщения за винаги.

Министъ-прѣдѣдателя Магдо-налдъ заяви, че въ бѣдѣже всички договори, които би се подписали отъ Британция съ другитъ държави, ще се диктуиратъ явно въ парламентъ, така че вече нече има тайни договори и тайни съглашения.

„ИМАЛИНЪ“

Най-рапомираната
боя за обуца,
която важно вѣрме на вѣ-
мрътва и летно не пѣсѣва,
понеже съдържа терпен-
тичъ вмѣсто вода.

Намира се въ складъ при г-д
Дживри С-ие-Варна

Опте № 37

Печатница Д. Тодоровъ, Варна.

ВЪ МАГАЗИНА ПАЗАРЪ ПАРУШЪ ПРИСТИГНАХА ВЕЧЕ Таблеки Виенски Кривати, ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ за мъжки и дамски костюми, АНГЛИЙСКИ хасета, ПЛАТОВЕ за мобили, ПУШАМИ за постилане по подоветъ. ЦЪВНИ НАЙ-ИЗНОСНИ. 3-3

Можемъ ли безъ законъ

за насърчение мѣстната
индустрия?

Сътрудникътъ на г. Мв. Неновичъ, въ брой 3 отъ „Екон. Прегледъ“, на уводно мѣсто е публикувалъ статия отъ горния надсловъ отълично аргументирана.

Въ заключителната ѝ частъ, г. Неновичъ не е за едно безогледно, или както той се изразява за едно „чрезмѣрно въкръпяване на нашата индустрия“, защото това би съставлявало „друго прѣдѣление спрямо икономическата свобода на народа“. Но принципално г. Неновичъ възприема закрилата и насърчението на индустрията ни като елементъ, безъ който тя е немислимо да вирѣе и да се развива.

Ние възпроизвеждаме тукъ ония отъ мислитѣ на г. Неновичъ, които аргументиратъ тезата му: съществуването на законъ за насърчение мѣстната индустрия да се запази, при извѣстни добри и полезни поправки на индустрията, която има условия и резонъ да съществува, у насъ, стабилно, същевременно, и за ония бранши отъ нея, които иматъ почва да бъдатъ зародени въ страната.

Ето мислитѣ на г. Неновичъ: „Не вѣрваме да се намѣри у насъ хора съ здравъ разсъдѣкъ, които да искатъ оставянето на произвола на съдбата на нашата индустрия, а да бъдатъ загубени на народното ни стопанство маса капиталъ, събирани съ търънъшотъ отъ дѣти поколения и вложени въ индустрията ни. „Вѣнски трѣба да знае, че нашата, българската, индустрия не е собственостъ на нашитѣ фабриканти; тя принадлежи на българския народъ. Съзателя на индустрията у насъ не е фабрикантъ, а българския народъ. За разпалването и унищожението на нашата индустрия не може и дума да става, безъ да се намѣри интересъ на народа (к. н.). Загубата отъ унищожението индустрията ни не е затова, тъй чувствително притежанието на индустриални заводи, тъй и насъ (к. н.). Тѣ ще ликвидиратъ своитѣ прѣдприятия, съ издѣтени загуби разбира се, ще прибератъ своитѣ капиталъ и ще започнатъ друга работа въ странство, или пакъ, което е най-вѣроятното, ще смигиратъ (к. н.). Ударътъ отъ загубването на родната ни индустрия ще се почувствува, главно, отъ народното ни стопанство“ (к. н.).

И като напомнимъ мимоходомъ перипетиятъ, прѣзъ който се е промѣняла и е дава начало на вѣдърдането си сегашната родна наша индустрия, г. Неновичъ влива въ следнитѣ разсѣждения:

„Силно индустриалнитѣ страни, имейки интереси у насъ, не могатъ безъ въмѣнение (и безъ особенъ неприятели, ще прибавимъ ние) да погледнатъ раждането на единъ макаръ и изпозването конкурентъ въ страната, която тѣ смѣтатъ за свой запазенъ периметръ за свободна еко-

номическа. Покойната Австрия, чийто износенъ периметръ се състои отъ почти изключително, отъ близкия потокъ, падаше въ истерия отъ помяната на нѣвова индустрия на Балканитѣ. Тя създаваше изключителни цѣни за ония артикули и страни, дѣто бѣ започнала фабриката, съ цѣль да задуши нѣвото още прѣдприятие, което, прѣдвидѣ териториалната ограниченостъ на интереситѣ си и липсата на голѣмъ капиталъ, имаше възможностъ да се бори дѣло и трѣбаше да загине“.

Г-нъ Неновичъ привежда следния примѣръ:

„... Така, Австрия за да задуши ромжиската индустрия за сводемъ, намали цѣната на гвоздеитѣ за въ Ромжия до немислимо ниво. Разноситѣ за тая конкуренция се западиха отъ другитѣ балкански народи, включвай и отъ насъ“.

И заключаватъ, г. Неновичъ: „Ние българитѣ не можемъ да не мислимъ за западането на нашата индустрия, ползата отъ която е очевидающа“.

Въ утолѣвяването, въ заключаването на индустрията г. Неновичъ намира находа на страната — „чрезъ индустрията, казва той, ще бъдемъ икономически независими“. И за да бъдемъ „икономически независими“, призовава Народното сѣбрание да „даде правилно разрѣшение на въпроса“. То е да се създаде законъ за покровителство и ефикасно насърчение на мѣстната индустрия по ония обективни условия, които ще ѝ благоприятствуватъ да се развива и да ни прави „икономически независими“, икономически силни и твърди да противостоятъ на всяка чужда конкуренция и на всички външни опити да се спре стопанския ни напредѣкъ.

Амболоантната търговия.

Въ който градъ и да идете, оплакването на търговцитѣ, манифактурни и галантаристи, е едно:

— Ние, плащаме данѣнитѣ, ние носимъ тежеститѣ на държавата и градоветѣ; ние сме на топа на устата, ние сме данѣноплатцитѣ; насъ търсятъ за всяка тегоба и за всяка нужда на държавата; а най-много ние сме онеправданитѣ. И оплакванията ни, и молбитѣ ни не се слушатъ, не факатъ мѣсто, не се уважаватъ, не се удовлетворяватъ. Законътъ за жилищната нужда е легналъ, почти изключително върху насъ; обществената благотворителностъ за войнишки вдовици, за войнишки сираци, за инвалиди, за общественни добродѣтели на нашитѣ плеци е, също изключително, сложена. Наеми съ сто пѣти по-високо плащаме; патенти, данѣни облагани и всякакви подѣржки на ефика отъ насъ се събиратъ, а търговията ни се пищо и въ лицо не гарантиратъ. Една болка ужасна, една рана неизлѣчива е станалъ въпроса за амболоантната търговия, който ни трови и измъчва. Хилядни тѣжби, хилядни оплаквания, хилядни протести прѣдъ

общински управленни, прѣдъ окръжни управители и околийначалници и градоначалници, прѣдъ търговски камари, прѣдъ министри, прѣдъ обществото, прѣдъ гражданството, което може да мисли и прицѣпява и прѣдъ кого нецѣте, не сториха пари. Амболоантната търговия неурегулирана съ никакъвъ законъ, съ никакви наредби, безразборно вършена отъ българи, гърци, евреи, арменци, турци, упражнявана отъ пришелци невакво, отъ всѣкого отъ кадето и да се е откъсвалъ да дойде въ нашата обстановка вема на хаоса, на безалаберността, тая властост на търговията върви, развива се; отъ денъ на денъ става повече нелегално, конкурентна, поемѣла, по-опасна; става повече вредна, повече рупителна за редовната търговия, за търговията, която е фактора на икономическото благоденствие на нацията, която е фактиската основа и жизненната материална опора на държавата и която дава общъ граждански помириѣтъ и потѣхъ за развитието на нѣко общество, на всяка община, на всѣко мѣсто. А тия хилядни тѣжби, хилядни оплаквания, хилядни протести никого не пробудиха, отъ инертността, никого не заинтересоваха — всички до една отъ споменатитѣ власти и учреждения се оказаха безволни да накажатъ своето властно веѣ; всички общества и цѣлото гражданство плува въ индиферентността, съкашъ безвѣдни съ да отстранятъ пагубността, която се напаса, която жестоко се прицѣпва отъ амболоантната търговия на редовната и работящата на заобогатяването на страната търговия. Амболоантната търговия не творитъ общо благоденствие, не допринася на държавата нищо, не води къмъ никакъвъ културенъ и материаленъ напредѣкъ. Напротивъ — руши, спира напредѣка, вреди на общия помѣтъкъ. Но законъ и властъ не е я засѣгнатъ — отъ невиделица откъснатитѣ се пришелци упражняватъ безпрѣпятствено, безотговорно, въ ущърбъ на интереситѣ на нашата търговия и на цѣлата страна. Ние викаме, крещимъ, протестираме, но не законъ не ѝ дови! Правомъ ли е? За удобрени ли е това?

Подъ този виѣкъ и съвѣтъ справедливъ протестъ на търговцитѣ, Бургаската, Пловдивската и другитѣ търговски камари миналата и тѣзи година ввеха рѣшения въ редовнитѣ си сѣсии да молятъ министерството на търговията да забрани амболоантната търговия, защото е пакостна за народното благосъстояние — отравява се много вредно на развитието, особено на манифактурната и галантарийна, но не по-малко и на бакалийната търговия. Да се забрани най-много още и за това, че тѣ въ болшинството си се извършва отъ лица, които съ лишени отъ всякакъвъ търговски моралъ и скруполи — маматъ клиентитѣ си въ качества, злоупотрѣбаватъ съ мѣренето, отчитането и въ всичко, отъ което могатъ повече да откъснатъ. Съ една дума, защото тѣ е толкова вредна за редовната търговия, колкото и за публиката.

Министерството на търговията не може да остави повече неразрѣшенъ тоя въпросъ съ законъ и съ подробенъ правилникъ. То е длъжно да направи още сега онова, което е въ силитѣ и въ властта му да уреди тоя боленъ въпросъ.

ПРОДАВА СЕ:

МЕЛНИЦА
на главенъ моторъ съ три камѣка за търговско и любителско млеко.

Намира се въ Варна. За споразумеие трѣбъ редакцията на

Данѣнитѣ

и
други тежести върху
акционернитѣ д-ства.

Управлението съвѣтъ на Сѣюза на акционернитѣ дружества въ царството, чийто сѣдалище е въ София, на 20 февруари т. г. е изработилъ меморандумъ, който е поднесенъ на правителството и на респективнитѣ министри на финанситѣ и търговията по отѣдно за да се ориентиратъ точно въ гнилото и болезненното, което прави акционернитѣ дружества бездѣлни и безпомощни за стопанското творчество на страната и да се подканятъ да направятъ всичко онова, което е въ властта и правата имъ, да обезпечатъ на дружествата „свободна отъ всякакви тормози дѣйностъ, да гарантиратъ правилното и полезното развитие на капиталитѣ имъ съ всички необходими законодателни и административносъюзни мѣроприятия“.

Въ тая смисълъ и тоя духъ, меморандума ввима формата на една справедлива тѣжба, въ която четемъ, че: „Акционерното дѣло въ България, създадено постепенно прѣзъ редица години, съ толкова усилия, и съ голѣми надежди, отъ 1919 год. насамъ (отъ като дружбата цѣната се короняса съ властта б. р.) прѣживява опасна криза“; че: „Безъ никакви причини и безъ никакъвъ поводъ (може би, защото цѣха да дадѣтъ силенъ тласкъ къмъ стопански напредѣкъ, б. р.), акционернитѣ дружества по всички клонове на стопанската дѣйностъ, отъ 1919 год. насамъ бѣха прѣдметъ на най-жестоки хули, на най-неоснователни обвинения“ (въ което помагаха съ всичкитѣ си сили и крайнитѣ дѣвичарски елементи, б. р.); че отъ трибуна на Народното сѣбрание, въ печата, въ рѣчи прѣдъ тѣлитѣ, акционернитѣ дружества, съ една упоритостъ, достойна за по-полезни цѣли, бѣха сочени за единъ отъ главнитѣ виновници за народната катастрофа“.

Въ тези думи казано, че: акционернитѣ дружества съ нечувано, но съ нищо неоправдано афоризмо съ осѣдени на унищожаване, защото, ако не биле тѣ, нещѣло е „да има катастрофа“.

И, подчертава меморандума: „Приготвеното прѣдвидѣно заблуждение за вредата отъ акционернитѣ дружества се разпространи на дѣлъ и на ширъ, и това заблуждение трѣбаше да послужи за оправдание на редъ административни и законодателни мѣрки — единъ отъ други по-тежки, по-непоносими, имащи привидна цѣль: социална справедливостъ, а сѣщинска — да унищожатъ постепенно акционерното дѣло, и върху неговитѣ развалини да се създаде, ужъ, кооперативното дѣло“ (а въ сѣщината да се ограбятъ дружествата, б. р.).

Това положение на акционернитѣ дружества не се промѣни напълно съ промѣната на дружбѣния рѣжимъ и съ турянето въ рамкитѣ на въдържаностъта отъ да вилнеятъ крайнитѣ разрушителни елементи и не се промѣни, защото отайкитѣ отъ законодателната мръсна дѣйностъ на рушителитѣ на акционерното дѣло и на капитала останала непромѣнливи и неемѣнни заедно съ промѣната на режима. Тия отайки съ разнитѣ измислени данѣни и други тежести, съ които се прѣсѣдѣше погребването на акционернитѣ дружества. Тѣхното отмѣняване пока меморандума на Сѣюза на акционернитѣ дружества.

Обективенъ и вѣщо аргументиратъ меморандума, е една убѣдително издържана пледоария за каузата на акционернитѣ дружества. Той изброява всич-

китѣ мѣроприятия, които съ вредоносни за акционерното дѣло; той конкретизира всички поименни вреди, които вилнеятъ фатално на живота на дружествата; не папуца и нито единъ отъ случантѣ, които убѣждаватъ за голѣмата полза, която следва да се очаква отъ акционернитѣ прѣдприятия, ако се гарантира тѣхното развитие и напредѣкъ. Е, добре, съ право може да се очаква, че правителството и респективнитѣ министри съ отивчивостъ ще се отнесатъ къмъ меморандума. Отъ части тѣ проявиха склонностъ и воля да направятъ това. Но защо се бавятъ още да пропъятъ волята си на дѣло?...

IV.

Тютюнопроизводителска тѣжба.

Тютюнопроизводителитѣ отъ селата Джеферлий, Кестричъ, Дипшудакъ, Клементово, Ениклий, Влакаръ, Джевиалии, М. Франга и Гол. Франга, варненско бѣха адресирали тѣжба до прѣдседателя на Нар. сѣбрание тѣжба, че нѣкои отъ експортитѣ закупватъ на тютюнъ, възползувани отъ притѣснение то имъ за пари, се съ споразумѣли да закупватъ тютюнитѣ имъ за безцѣнна — просто да ограбятъ трудътъ имъ и срѣдствата, които съ употребили за произведението на тютюнитѣ. И молятъ Народното сѣбрание, както и министъра на финанситѣ да имъ отпусне аванси срѣщу тютюнитѣ.

По поводъ на обстоятелството, че прѣниси отъ въпросната тѣжба съ били адресирани и до народнитѣ прѣдставители г-да г-да Радъ Василевъ и Хр. Мирски, последнитѣ пожелаели да се срѣднатъ лично съ тѣжачитѣ се да се запознаятъ по добръ съ тѣжбата и желанието имъ ѝ опрѣдѣлили обща срѣща.

На 10 мартъ тая срѣща отанада съ участието и на народния прѣдставителъ П. Г. Петровиѣтъ и на прѣдѣдателя на общинската комисиѣ въ Варна г. П. Стояновъ.

На присѣдствующитѣ селени тютюнопроизводители било прѣдложено да образуватъ производствена тютюнена кооперация, подобно на кооперацията въ Хасково и на други мѣста и така да се възползуватъ отъ 100-милионна кредитъ, отпуснатъ отъ държавата и раздаванъ на тютюнопроизводителитѣ чрезъ Българ. Земледѣлч. Банка.

По причина на изпаденитѣ, възникналъ между г. Петровиѣтъ и г. Бошкова, сѣбрание то не дошло до едно рѣшение и въпроса за образуване кооперация се наоставилъ, но и вѣвѣнянето на подателитѣ още не било удовлетворено отъ мѣстото, до кадето е подадено.

По съдържане заявлението е следното:

ЗАЯВЛЕНИЕ

отъ

Тютюнопроизводителитѣ отъ селата на Варненска околия: Джеферлий, Кестричъ, Дипшудакъ, Клементово, Ениклий, Влакаръ, Джевиалии, М. Франга и Гол. Франга.

„Г-да Народни Прѣдставители, „Почти всички селани отъ горнитѣ села засѣхме и обработихме тютюни, като сложихме за това всичкитѣ си трудъ и сѣдства. Днесъ къщитѣ ни съ пълни съ тютюнъ — една цѣнна стока, както за обмѣнствата ни, тъй и за народното богатство.“

„Обаче, поради липса на заинтересованостъ и грижи отъ страна на държавата, ние, гладни и нуждаещи се, сме напълно въ ноктитѣ на хищнитѣ спекуланти търговци на тютюни.“

„Последнитѣ съ се споразумѣли помежду си и съ трѣбали за нищо да ни ограбятъ плода на толкова трудъ и срѣдства,

плода, от който ние очакваме издръжката на семействата си и снабдяването си с орбидства за ново разрабаване и засиане на земята.

Г-да Народ. Прѣдставители, Въпроса за тютюна е въпросъ за издръжката и съществуването на хиляди български къщи. Въпроса за тютюна, вслѣствие на това и вслѣствие на полнитѣ, който и ефика ще извлече отъ него, е голѣмъ български стопански въпросъ и съ важни обществени послѣдствия.

Оставете за минута безплоднитѣ партизански разпрани, които отъ толкова време насамъ Ви занимаватъ, и се вслушайте въ народнитѣ нужди, въ нуждитѣ на Вашитѣ избиратели, които прѣдставяватъ и въ чисто държавнитѣ и обществени интереси.

По отношение е въпроса за тютюна най-старателно насочете грижитѣ на държавата да ни спаси отъ ограбването, на което сме изложени и да запази отъ опрощаване и безъ туй слабѣйтѣ ни стопанства.

Нека най-сетне държавата срѣщу тази цѣлина стока ни отпусне аванси и, разполагайки тя сама съ нея, да я занесе, гдето намѣри за добръ, било срѣщу пари, било срѣщу заетна съ други стоки, нужди за живота на нашата страна, като петролъ, солъ, захаръ и др.

Искаме да върваме, че тия послѣдни надежди, които възлагаме на държавното управление, не ще бѣдатъ прѣбърнати въ горчиво разочарование. Искаме да върваме, че сѣдемагови ония, които говорятъ, че днешната камара и правителство не се грижи за широкитѣ и трудящи маси, а покровителствувало и насърчавало само капиталистичитѣ и гешевтаритѣ.

Оставаме въ ожидание за подобрение съдбата ни.

Истина е, че на населението необходимо нужно е държавата да му помогне да се отърве отъ експлоатациитѣ на „Листъ“ и други като него, които чакатъ мѣчинитѣ моменти на селянитѣ да използватъ труда имъ и мѣката имъ и колкото имъ душа дава, толкова дълбоко да имъ дерѣтъ кожата.

нията съ страннитѣ работници и жертвитѣ съ нещастнитѣ случаи, както и за нощната работа въ прѣдприятитѣ съ пещи. Съгласно съ това, ще се обмѣнятъ мисли и по въпроса за безработицата и за работническия животъ въ държавитѣ съ слаба валута.

Вѣроятно е да се изпрати делегатъ и отъ нашия индустриаленъ съюзъ.

Франция.

Падането на френския франкъ разработи френската индустрия. Отъ врѣмето на падането на франка, извѣстна се отъ министерството на търговията, че отъ чужбина сѣ поржчени 30000 автомобилъ въ Франция. Голѣми поржчки сѣ направени и за вина, коприна и за други текстилни стоки. Французскитѣ индустриалци не могатъ да си дадатъ смѣтка и да разбератъ дали да сѣ благодарни отъ падането на франка, което пакъ ги спаси да не работятъ изподъ цѣнитѣ на костюването, или да проклинаатъ това, защото тѣ вече не получаватъ поржчки отъ странство, както бѣше при падането на франка.

Германия.

Германска златна дисконтна банка.

Райхстага, на 12 мартъ прие закона за германската златна Дисконтна банка. Основа се тя съ частния капиталъ независимъ отъ Райха, но подъ администрацията на Райхсбанкъ. Може да издава банкноти, които се базиратъ на английскитѣ лири стерлинги и то на сума до 5 милиона лири стерлинги. Докато тя се получава отъ това право, не може да се отождествява съ никоя друга банка, 50 на сто отъ книжнитѣ пари могатъ да бѣдатъ покривани съ валото или съ краткосрочни мѣнителници, не за по-дълго отъ 3 мѣсеца. Банката има право да опрѣдѣля дисконтна цѣнкитация. Концесията е за 10 години, ако Райхсбанкъ не рѣши за нейното пораншно ликвидирание. Тя не може да дава кредитъ на публични учреждения. Акционеритѣ сѣ гарантирани съ 8 на сто годишно.

Пияцата.

Варна, 10 априлъ 1924 г.

Въ пияцата нѣма никаква промѣна. Не е почувствувано още, че прѣдстоитъ великденски празници. Движението е като въ най-обикновенно врѣме огнѣтаваню и смущаваню отъ безпаричието.

За кафето, слѣдъ една продължителна колебливостъ, която се влияеше отъ колебливостта въ чуждестраннитѣ тържища, настѣпи едно затвърдяване. Извѣстията отъ Бразилиа сѣ, че има поскънявания на всички качества.

Сжщото е и съ ориза. Повдигането на цѣнитѣ въ странство е въ връзка съ ослабване на стоковетѣ. Напримѣръ, въ Италия стоковетѣ сѣ намалени и цѣнитѣ сѣ повишени.

Мореплаване

Пристигнаха въ пристанището ни:

s/s „Dido“, на 3 априлъ, разтовари 60 тона манифактурни стоки и замина за Кюстенджа.

s/s „Derindje“ отъ „Doitsche Levate Linie“, на 9 априлъ, носещъ 500 тона равни стоки.

s/s „Avi more“, на 3 априлъ, носещъ 430 тона синъ камѣкъ, манифактура и др. стоки.

s/s „Wigmore“, на 7 априлъ, съ 560 тона равни стоки.

s/s „Altengamme“, на 4 априлъ, съ 370 тона равни стоки, а ще натовари 200 тона руда и 400 тона храни за Анверсъ.

Очакватъ се да пристигнатъ параходитѣ:

s/s „Maide of Syria“, къмъ 10/11 т. м. съ 200 тона синъ камѣкъ и ламарина.

s/s „Poilbeck“, къмъ 12/13 т. м. съ 500 тона равни стоки, повечето жѣлѣзария.

s/s „Tartaro“, на 11 априлъ, съ 150 тона манифактура отъ Триестъ.

s/s „Praga“, на 12 априлъ отъ Триестъ, съ 100 тона манифактура.

s/s „Merango“, на 16 априлъ отъ Портъ Саидъ и др. съ 150 тона колониялъ.

s/s „Marmara“, на 9/10 т. м. съ равни стоки.

s/s „Ganimedes“, на 12 т. м., съ 150 тона равни стоки.

s/s „Stella“, къмъ 25 априлъ, ще разтовари равни стоки.

s/s „Gitano“, на 14 априлъ отъ Лондонъ—Анверсъ съ 100 тона равни стоки.

s/s „Gerano“, на 20 априлъ отъ Ливерпулъ, съ 380 тона равни стоки.

s/s „Bavaria“, на 2 май отъ Ливерпулъ съ 110 тона равни стоки.

s/s „Апри Френсине“, на 16/17 т. м. отъ Браила на пътъ за Марселиа.

s/s „Жакъ Френсине“, на 18/19 т. м. отъ Марселиа и Генуа, носещъ равни манифактурни и колониялни стоки.

Навлата.

Останахъ сѣ сжщитѣ навла съ тенденция къмъ спадане.

Послѣднитѣ навлоосани параходи направиха отъ Россия за Дания 17 шилина. Отъ Дунава за Континентъ, между Анверсъ и Хамбургъ—19 шилина. За Срѣдиземното море се направиха отъ Россия 12½—13 шилина.

Отъ България за Ротердамъ или Анверсъ—15 шилина.

Варненска стокова борса

10 априлъ 1924 год.

седмиченъ прѣгледъ.

Борсовата седмица почна при небезосновния страхъ отъ спадане на цѣнитѣ. Извѣстията отъ вънъ за прѣсѣтане на свѣтовния пазаръ съ храни, за спадане на цѣнитѣ тамъ и падналитѣ дѣждове, които уголямиха надеждитѣ за една изобилна прѣдстояща реколта, упражниха влияние на тенденцията къмъ спадане да стане по чувствително. Въпреки това, както ние прѣдвиздахме, цѣнитѣ се задържаха.

Така на 4 априлъ станата сѣлки: за кукуруза 367-50 до 370 — аливрета 360—370 лева; за боба 900 лева; за вимницата 550—560 лева 100 кгр.

На 5 априлъ — за кукуруза се платиха 375 лева, за вимницата 520 лева, за боба 950 лева 100 кгр. Кукуруза съ повишение 5 лв. на 100 кгр.

На 8 априлъ — за кукуруза 372-50 до 375, за вимницата 502-50 до 540 лева за 100 кгр. За вимницата повишение 10 до 15 лева на 100 кгр.

На 9 априлъ — за кукуруза 370 до 375 лв. за 100 кгр.

И при все това, тенденцията е на долу. Въ тази седмичната кампания задържането на цѣнитѣ напълно се отдава на слабѣйтѣ пристигания и на товаренето на параходи отъ Ианосъ и Вносъ (бпша Хаманай) отъ Макъ Бехманъ & С-не и отъ Д-во Крипини. Сжщо и на по-силното и врѣменно закупуване нѣколко партии за Албания.

На пристанището е и парахода „Царъ Фердинандъ“. Навлосанъ е отъ югославинското правителство да натовари кукуруза, който нашето правителство закупи за задължението си къмъ кралство с. х. с. Кукуруза ще се прѣнесе въ Гружъ (Gravosa), градецъ при порта Дубровницъ (Dubrova). Остатѣта

отъ сжщия кукурузъ ще се натовари отъ парахода „Пропонтисъ“, пакъ за Гружъ.

ХРОНИКА

Послѣдно прѣдупрѣждение. — Българската народна банка за послѣденъ пътъ съобщава на публиката, че обмѣната на касовитѣ бонове по 1000 л. златни, отпечатани въ Мюнхенъ и Лондонъ и всички банкноти отъ 5 л. златни, 5 л. сребърни, 10 л. вл., 10 л. среб., 20 л. златни, 50 л. златни, 50 л. сребърни, 100 л. златни и 500 л. сребърни, отпечатани въ Петроградъ, Берлинъ и Лайпцигъ, ще трае до 14 априлъ т. год. включително. Никакво продължение на този срокъ нѣма да има. Съ необмѣненитѣ до тая дата касови бонове и банкноти, ще се постигва съгласно чл. 11 отъ стария законъ за Българската народна банка, като сумата по тѣхъ ще се внесе въ приходъ на държавното сѣкровище.

Исклучение ще се прави само за приложенитѣ като веществени доказателства по углавни дѣла банкноти и касови бонове, на които сѣ описани номерата и които номера иматъ значение по дѣлото, като обмѣната имъ стане следъ свършване на введениитѣ дѣла; обаче сжщията въ Царството, сѣ дължени до 14 априлъ 1924 год. вечерта, да представятъ въ най-близкия клонъ или агенатура на Българската народна банка по-дробенъ описъ, съ означение на номерата, видѣтъ и сумата на тия банкноти и касови бонове. Приложенитѣ като веществени доказателства по углавни дѣла банкноти и касови бонове, на които номерата не сѣ описани, като нѣмащи значение по дѣлото, трѣбва да се представятъ на Българската народна банка за обмѣна най-късно до 14 априлъ 1924 г. включително.

Финансовото министерство е прѣдписало до митницитѣ да денатуриратъ съ по 10 грама подформъ всички 100 кгр. оцетна киселина, която е прѣдначена за индустриални цѣли. Денатурирането да става веднага и безъ никакво исклучение.

Върховния медицински съветъ е разрешилъ вноса на следнитѣ препарати отъ фабриката „Хиноинъ“ въ Будапеща: arstonin ampuli, strychn yotoni, trapanin и kentrovyut pulv; на специалитетъ Muthuno, отъ къщата Габриоло Ферри Парижъ. По буква А, на стр. 343 отъ тарифата за вноснитѣ стоки ще се облага само онай вълнена

прежда на колетѣ, чиято тегло на парче е до 30 гр. вкл. Прѣждата на колетѣ съ тегло повече отъ 30 гр., следва да се облага по буква „Б“ на сжщата статия. По буква „Б“ на стр. 25 ще се облага всѣкакво друго брашно, което не е типово, а именно луксовното брашно, както и брашното отъ другитѣ върпени произведениа; ярмата за добитѣкъ отъ петѣкътъ видъ върпени храни ще се облага съ 6 на сто по стойността съгласно чл. 1 отъ закона за тарифата на вноснитѣ стоки.

Серия В отъ № 3601 до 3900 отъ по 100 левови новъ типъ банкноти, както на врѣме бѣше съобщили, сѣ откриватъ, вслѣствие на което тия банкноти сѣ обесилени и нѣмаатъ никаква стойностъ. Всички да се пазятъ отъ да ги приема при обмѣната и носителя да бѣде прѣдаванъ на властѣта.

Въ недѣля, 6/IV бѣха новинари въ салона на Вашето търговско училище счетоводителитѣ отъ частнитѣ фирми и отъ държавнитѣ и обществени учреждения прѣдъ които просесоръ Беамеръ речемира на тема: търговскиятъ баланс. Това събрание имаше за цѣлъ и да тури началото на основаните д-ство на счетоводителитѣ въ Варна.

Управителниятъ съветъ на Българ. Индустриаленъ съюзъ, на 5 того е ималъ засѣданне, въ което е станала развѣтка на мисли по досегашния равной родната ни индустрия и за нуждитѣ ѝ, които ще трѣбва да се иматъ предъвидъ при скоростното изменение на закона за насърчване мѣстната индустрия. А Влаховата анкета ще дойде: ad calendae Graecas (слѣдъ дѣждъ, въ четвъртъкъ)!

Г-нъ Ив. Бурджанъ, притежателя на Първата българска фабрика за огнеупорни каси въ Плевенъ, я е прѣобръзналъ въ кооперативна върху стойността 445 хиляди лева, на 445 дѣла — по 1000 лева една дѣла

Законъ за гербовия налогъ, слѣдъ две години още не може да бѣде разбранъ и разясненъ. Него и авторитѣ му не го разбиратъ, а публиката още по-малко. Разяснено е отъ комисионата напоследѣтъ, че се причисляватъ къмъ чл. 28 и 14 отъ този законъ актоветѣ за изличаване на вписанитѣ у ивители на ипотечнитѣ книги.

Търговцитѣ отъ Варна телеграфически се оплакаха и протестираха противъ нареждането да плащатъ магазинажъ прѣдъ да е изтекълъ десетдневния срокъ, опрѣдѣленъ вагона да стои нерастоваренъ. Настоятелно искатъ да не имъ се ограничава възможността и правото да следятъ вървежа на подаденитѣ отъ тѣхъ декларации.

Освобождава се отъ анцизъ неоложенитѣ оризъ (арпата), който се внася отъ странство въ прѣдѣлитѣ на нашето Царство.

МНОГО ДОБЪР ДОХОД

може да има човек, който посме (представителството на най-голѣмото бжлгарско осигурително дружество

„Балкан“ Сѣбрани премии през 1922 г. 98 мил. лева
Капитал и резерви 102 мил. лева

Подходяща работа за запасни офицери, пенсионери, комиссионери и др.

Сведения от Главната Дирекция — София

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИЕ ХАМБУРГ

Редовни параходни съобщения между

Хамбург—Анверс и Бургас—Варна

Агенти в Варна Братя Золас

„ Бургас Г. Бези син & с-о

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Сърбия.

Споредъ статистиката на сръбското министерство на земледелието, прѣзъ миналата 1923 г. отъ Сърбия сѣ внесени прѣвъ Солунъ въ Гърция и въ Истокъ повече отъ 300,000 брави дребенъ добитѣкъ, прѣдлично овци, кови и ярета, на стойностъ 240 милиона динара. Прѣди сегашнитѣ ни отношения, Гърция и цѣлия Истокъ бѣха пазари за нашия добитѣкъ.

Полша.

Полския заемъ отъ 100 милиона лири, въ Италия е подминалъ 5 пкти подписката, тъй че ще се даде само 1/6 отъ подписканата сума.

Ромжния.

Въ Ромжния е пратена италианска делегация, която да уреди военнитѣ дългове на ромжнитѣ къмъ Италия. За тия дългове, поискани отъ Мусолини, послѣдва охлаждението между ромжнитѣ и италианцитѣ.

Швейцария.

Международното бюро за работа за прѣвъ юли т. г. въ Женеве ще свикна една голѣма конференция, въ която ще участвуватъ делегати отъ всички държави. На тая конференция ще се обсъди въпроса: за използване работническата моща; еднаквостта въ отноше-